

عنوان مقاله:

بررسی تنوع ژنتیکی جوهای بومی ایران از نظر تحمل به سرما

محل انتشار:

نهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سکینه شفالیدین - بخش تحقیقات ژنتیک و ذخایر توارثی، مرکز تحقیقات خراسان

جهان بین فتحی - بخش تحقیقات ژنتیک و ذخایر توارثی مرکز تحقیقات مرکزی

اسداله فتحی - موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر

خلاصه مقاله:

جو شاید قدیمی ترین گیاه زراعی است که اهلی شده است. این گیاه یکی از سازگارترین غلات است. با این همه مانند سایر غلات نسبت به شرایط محیطی نامساعد و اکتنش منفی نشان می دهد. جو از لحاظ مقاومت به سرما نسبت به گندم در ردیف پائین تر قرار دارد و در ۱۶ درجه زیر صفر تقریباً تمام بوته های جو از بین می رود. به منظور ارزیابی و اکتنش به سرما، تعداد ۶۰۰ نمونه از کلکسیون جو بومی بانک ژن گیاهی ملی ایران (در طی یک سال در دو ایستگاه اراک و جلگه رخآزمایش شد. مواد آزمایشی در خطوطی به طول دو متر و فاصله ۶۰ سانتی متر بطور یک در میان و به ازای هر ۲۵ نمونه دو شاهد محلی در یک آزمایش ساده مشاهده ای بدون تکرار و در بلوک های ۵۰ تائی کشت و مورد ارزیابی قرار گرفت. خصوصیت واکنش به سرما به روش امتیازبندی ۱ (بسیار متحمل) تا ۹ (حساس) بر اساس دستورالعمل مؤسسه بین المللی ذخائر توارثی گیاهی تعیین شد. تعدادی صفات زراعی از جمله زمان ۵۰٪ گلدهی، طول بوته و سنبله، عملکرد دانه و وزن هزاردانه نیز اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که کلکسیون جو بومی از لحاظ واکنش به سرما دارای تنوع ژنتیکی است. دامنه تغییرات واکنش به سرما در هر دو ایستگاه از ۱ الی ۹ متغیر بود. نمونه هائی که دارای مبدأ مناطق سردسیر بودند تحمل خوبی نسبت به سرما نشان دادند. تحمل به سرما با صفات زراعی متعددی مانند درصد جوانه زنی، عملکرد دانه، وزن هزاردانه و طول بوته همبستگی منفی و معنی دار نشان داد. بر اساس آزمون من ویتنی دو منطقه از نظر میزان سرما با هم تفاوت معنی دار داشته و این تفاوت در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد.

کلمات کلیدی:

جو بومی ایران، ارزیابی تحمل به سرما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/298503>

